Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

hominus cum subiectis plebibus./ De horum omnium ore
egrediuntur tres spē. quod nichil ē aliud nisi unus spē.
Tanta quippe unitas malicię ē in omnib; demonibus.
ut cum multi sunt potestate. & malicia. in unū redi
guntur tamen. quia diuerso modo homines inpug
nant./ Vnde unus dicitur spē mendax. alius spē for
nicationis. tertius spē inmundus./ Idcirco tres spē se
inmundos uidisse dicit. p numero scilicet partium
eiusdem corporis./ Bene autem spē inmundus dicit
pptter peccata grauia. quibus sordidatus ē & alios
coinquinare ñ cessat. Sed quia caput & membra
unum sunt. idē diabolus & omīs iniqui. ipsi qui
sunt spē inmundi. ipsi sunt draco. bestia & pseudo
ppheta./ Exiuit ergo de ore draconis. bestię. & pseudo
prophetę. idē de ipsis. ad aptam blasphemiā
contra xpm. & ad aptam pseciuionē contra seos ullos./
Hunc enim dum latent & apte seuire ñ audent. ad
uitta semetipsos conquiescunt. Cum autē diabolus
ingressus fuerit hominem pditum. tunc egrediūt
ad aptas blasphemias sicut diximus. & seorum
pseciuiones./ Hec uacat. quod idem spē in modum
ranarum dicuntur egressi./ Ranę quippe molestia
hominib; inferunt strepitū faciunt. quietem
hominib; auferunt. & in ceno uersantur. Tales erunt
ipsi ministri antixpi. qui non loqui sed
potius garrulis uocibus strepere dicuntur
Omnem quoq; quietem auferunt. ab electis. dum
eos ubiq; grauiter insequentur. & in ceno. id est
in inmundicia uersantur./ Sunt enim spē demones